

[H. P. Jensen.]

ved at berøve Folk Lysten til at interessere sig for Statistik, idet de siger: Nu bliver det snart en Plage med alle disse Spørgsmaal. Jeg vil derfor henstille, at man indskrænker Spørgsmaalene, saa at det bliver overkommeligt at besvare dem.

Af Hensyn til, at de kommunale Revisorer ikke altid er regnskabskyndige, har man sat en Passus ind om, at der maa gives et mindre Vederlag til regnskabskyndig Medhjælp, og det er vist udmærket. Jeg vilde dog mene, at det vilde være praktisk ved Siden af de kommunevalgte Revisorer at have en anden Revision enten fra et Revisionsinstitut, eller, som Købstadforeningen har det, af fast ansatte Revisorer og ogsaa have Lov til at betale dem. Jeg har den Opfattelse, at en god Revision er meget værd, og jeg synes ogsaa, at Byraadene med det Ansvar, de har, har Pligt til at holde en god Revision. Det Beløb, der er Tale om i Lovforslaget, er ikke et Beløb, som selve Revisorerne maa tage, men det er til regnskabskyndig Medhjælp. Revisorerne faar altsaa ikke Betaling, men mon man ikke i denne Forbindelse skulde røre ved Spørgsmaalet om Vederlag til Byraadsmedlemmer? Det Spørgsmaal har jo været fremme adskillige Gange. Det er ofte uheldigt, naar en Borgmester er fraværende i lang Tid, f. Eks. paa Grund af Sygdom, og Næstformanden saa overtager Borgmesterens Funktion, at Loven saa ikke hjemler nogen Løn til Næstformanden; Kommunen har ikke Lov til at give ham noget Vederlag for dette Arbejde. Det kan jo ogsaa være Tilfældet, at mange Byraadsmedlemmer maa tilsidesætte deres Arbejde, hvorved det bliver en økonomisk Opofrelse for de paagældende at være Byraadsmedlemmer. Vi maa vel en Gang komme saa vidt, at vi naar til at give ikke en Løn, men et vist Honorar til Byraadsmedlemmerne, og jeg er ikke i Tvivl om, at vi ved denne Lejlighed bør tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister, hvad man skal forstaa ved den sidste Sætning i § 33, hvor der staar „at offentliggøre ved Trykken“. Det lyder saa underligt, synes jeg. Der er vel i denne Forbindelse tænkt paa, at Regnskaberne skal trykkes og offentliggøres. Nu er der adskillige smaa Kommuner, som, efter at de har faaet mange Hjælpe midler paa Kontorerne, ikke sender Regnskabet til almindelig Trykning, men derimod i en Maskine, de har hjemme, tager nogle

Eksemplarer, som de saa har liggende, og altsaa ikke offentliggør det i samme Omfang som de større Kommuner, der gerne plejer at trykke baade Aarsberetning og Regnskab. Disse smaa Kommuner skulde ikke have paabyrdet en yderligere Udgift, men vi vil mene, at saadanne Kommuner skulde have Lov til at fortsætte, som de er begyndt.

Disse Bemærkninger er i det væsentlige, hvad jeg ønsker at sige, inden Sagen kommer til Behandling i Udvalget. Jeg kan ikke nægte, at der er adskillige andre Smaating, man godt kunde have Lyst til at tage fat paa, men det skal jeg ikke bruge Tiden til. Jeg vil udtale Ønsket om, at dette Lovforslag maa faa en meget grundig Behandling i Udvalget, men ogsaa, at det maa faa en velvillig Behandling, og dertil vil saavel jeg som mit Parti være villige til at medvirke.

Tvede: Den højtærede Indenrigsminister sluttede sin Forelæggelsestale med at anbefale Lovforslaget til en saa hurtig Behandling, som Omstændighederne maatte tillade, og jeg kan tilsige mit Partis Medvirksomhed dertil, idet jeg erkender, at Forholdene ude i Livet, siden Købstadkommunalloven blev givet i 1868, har ændret sig saaledes, at det er ønskeligt, at Lovgivningen baade af 1868 og senere vedrørende det kommunale Liv afpasses efter Tidens Krav. Men jeg maa dog ligesom det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) sige: Hvor har vore Forfædre skrevet gode Love! Thi selv om Forholdene medfører, at det er betimeligt at revidere den gamle Lov, kan de i Loven af 1868 nedlagte Hovedsynspunkter videreføres nu i Aaret 1929. Hele den Udvikling, der har gjort sig gældende ikke mindst i de sidste 20 Aar, i hvilke jeg har været udenfor det aktive kommunale Arbejde, den Periode, hvorunder Verdenskrigen ogsaa medførte saa mange Indgreb, har medført den erhvervsmæssige Produktion og Handelsvirksomhed, Byraadene er kommet ind paa, og det er jo, for blot at nævne et Par Eksempler, ikke alene Elektricitetsfremstillingen, Kommunerne har paataget sig, men flere Kommuner sælger ogsaa Installationsartikler og har tillige betydeligt Salg af Gasapparater, Kogeapparater, Varmeapparater o. s. v. Dertil kommer, at Bystyret dels frivilligt, men ogsaa tvunget af de vanskelige Forhold under og efter Krigen er kommet ind paa kommunalt Boligbyggeri og paa Kautions og Garanti for Boligbyggeri. Alt dette har stillet saa-